

Dziesma par dzelteno viltus pastnieku
piesmēķētā istabā.

Hei, x sieviete saburzītajos rīta svārkos.
Hei aukstajā istabā. Hei rudenī.
Tu snēķē jau devīto cigareti pēc kārtas
un manikīrs tev nodrupis no nagiem
Tu esi nelainīga un pamesta
Hei vientuļā. Hei rudenī. Hei piesmēķētā
istabā.

Drīz

pie tavām durvīm klauvēs dzeltenais viltus
pastnieks un
pasniegs

tev telegrammu viltus dzelteno.

Tu steigā savā rokassomā nodilušā
sameklēsi dzeramnaudu un

tad rokām drebošām tu burtos skatīsies
un smiesies,

pēc tam sabruksi un kliegsi caur
cigarešu dūmiem

kad pastnieks viltus dzeltenais caur krūmiem
skatīsies uz garāmbraucošajiem vilcieniem.

^{lūkosis}
Hei sieviete.